

Velké sbírky vyprávějí o dějinách národů i o tom, že umění je věčné. Mimořádné skvosty jsou ovšem i v galeriích, které pro nedostatek prostoru připojujeme jen ve výčtu.

Na velkých výstavách, kam byly svezeny obrazy zapůjčené z celého světa, nejednou s údivem zjistíme, jaké poklady mohou skrývat galerie, o kterých jsme v životě neslyšeli. Koho by napadlo, že se ve sbírkách galerie v sibiřské Ľumeni nachází skvělý Kandinskij? Na to jsme přišli až na Kandinského výstavě ve Vídni. Kdo z nás kdy navštívil muzeum firmy Chrysler v Norfolku ve Virginii? Až na výstavě Van Gogh a Gauguin v Amsterdamu jsme mohli obdivovat nádherný Gauguinův obraz Ztráta panenství, zapůjčený Chyslerem. Takových příkladů je spousta, proto mnohé galerie světa stojí za prozkoumání. Nečekané objevy nám budou odměnou.

Louvre, Paříž

Skvěle zmapované evropské malířství 15. až 19. století

Louvre je největší palácový komplex na světě. Jeho nádvoří se skleněnou pyramidou patří k nejznámějším motivům z Paříže. Budovy Louvru rozhodně stojí za pozornost, ale to nejzajímavější se skrývá uvnitř: jedno z největších muzeí světa. Založil jej král František I. a na rozšiřování sbírek se významně podílel Napoleon Bonaparte, který sem soustředil díla, jež si odvezl coby válečnou kořist z poražených států. Palác sloužil po staletí jako sídlo francouzských panovníků, královské sbírky umění byly veřejnosti zpřístupněny v roce 1795. Zlom v dějinách Louvru představuje rok 1981, kdy prezident Francois Mitterrand odstartoval projekt známý jako Grand Louvre. Muzeum se stalo jediným majitelem paláce Louvre. V roce 1989 byla na Napoleonově nádvoří vztyčena skleněná pyramida, výstavní prostory byly postupně rozšiřovány až na současných 60 tisíc metrů čtverečních. Expozice je tak obsáhlá, že na její prozkoumání budete potřebovat několik dní. Mapuje vývoj starověkého umění a evropské umění od raného středověku až do první poloviny 19. století.

Právě skvělá expozice evropského malířství od 15. do 19. století je největším lákadlem Louvru. Je velmi obsáhlá a víc než polovinu obrazů vytvořili francouzští malíři. V 19. století se totiž muzeum soustředilo zejména na shromažďování děl současných domácích malířů. Až koncem 19. století se začaly do Louvru nakupovat i práce zahraničních umělců, zejména italské malby ze 14. a 15. století či španělská, anglická a italská díla z 18. sto-

Théodore Géricault: Prám Médusy
Michelangelo Buonarroti: Umírající otrok (vpravo)

letí. Díla vzniklá po roce 1848 jsou dnes k vidění v Musée d'Orsay na druhém břehu Seiny, kam byla kvůli nedostatku místa v Louvru přemístěna v roce 1986.

Zajímavá díla

I když má Louvre spoustu lákadel, nejobdivovanějším dílem zůstává Leonardova Mona Lisa. Před nejznámější ženskou tváří na světě se od rána do večera tísí dav návštěvníků. Můžete tu vidět i jeho Madonu ve skalách. Byla by ale škoda spojovat si Louvre jen s díly tohoto renesančního génia. Ve stejném sále jsou vystavena i díla dalších významných italských autorů. Pozornost přitahuje

obraz Venkovský koncert (asi 1510), okolo jehož autorství se vedly dlouhé diskuse a nakonec byl připsán Tizianovi. Významně je zastoupeno holandské a vlámské umění – vidět tu můžete například slavný Rembrandtův autoportrét. Upoutá kolekce Rubensových děl, zejména jeden z jeho nejzajímavějších obrazů Příjezd Marie Medicejské do Marseille (1622 až 1625), který si francouzská královna objednala do Lucemburského paláce. Nechybí Vermeer, Franz Hals, Hieronymus Bosch či Jan van Eyck. Německé umění zastupuje Vlastní podobizna Albrechta Dürera (asi 1493), jediné autorovo dílo uložené ve Francii a první z jeho vlastních podobizen.